

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Richardem Galisem ve věci

žalobkyně:

M. S.

bytem X

zastoupená advokátem JUDr. Zdeňkem Jelínkem

sídlem Táborská 966/5, Mladá Boleslav

proti

žalované:

Česká správa sociálního zabezpečení

sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 1. 2025, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 20. 1. 2025, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 20 573,11 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 16. 10. 2024, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) žalovaná zamítla žalobkyninu žádost o změnu výše invalidního důchodu, neboť žalobkyně dle

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

posudku lékařky Institutu posuzování zdravotního stavu nesplňovala podmínky podle § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění a byla nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. Lékařka hodnotila žalobkynin zdravotní stav podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), a míru poklesu pracovní schopnosti stanovila na 40 %.

2. V záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaná zamítla žalobkyniny námitky a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Podle posudku lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu z námitkového řízení byla žalobkyně nadále invalidní v prvním stupni. Lékař institutu dospěl k závěru, že rozhodující příčinou žalobkynina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo extrapyramidové onemocnění. Žalobkynin zdravotní stav hodnotil na rozdíl od lékařky institutu v prvním stupni podle kapitoly VI, položky 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míru poklesu pracovní schopnosti určil na 35 %. Lékař uvedl, že žalobkynin stav nelze hodnotit jako úzkostně depresivní syndrom jako jej dříve hodnotila posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“), neboť komisi nebyla známa informace o jedné z příčin špatného psychického stavu (šikana v zaměstnání). Stav nebylo možné hodnotit ani srovnatelně dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, neboť se nejedná primárně o postižení páteře.

Žaloba

3. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobkyně domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.
4. Žalobkyně nesouhlasí s posouzením svého zdravotního stavu. K řádnému vyšetření žalobkynina zdravotního stavu je nezbytné vyšetření v oboru neurologie a ortopedie. Žalobkyni se zhoršil pohyb levé ruky, projevují se značné bolesti hlavy, kterou v ležící poloze může těžko zvednout, i poruchy spánku a značná únava provázená třesem. Její zdravotní stav byl posouzen bez osobní návštěvy posudkových lékařů, čímž jí byla odňata možnost se podrobně vyjádřit ke svým zdravotním problémům.

Vyjádření žalované

5. Žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby a vypracování posudku posudkové komise podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.

Jednání

6. Žalobkyně na jednání poukázala na závěry posudku posudkové komise ze dne 9. 7. 2025, dle něž byla invalidní ve druhém stupni. Žalovaná s ohledem na obsah tohoto posudku dodala, že žaloba je důvodná.
7. Soud provedl dokazování posudkem posudkové komise ze dne 9. 7. 2025, ze kterého zjistil, že žalobkyně byla při jednání komise dne 4. 6. 2025 přítomna a osobně vyšetřena lékařkou z oboru psychiatrie MUDr. P. S. Jednání komise bylo poté odročeno za účelem konzultace s neuroložkou MUDr. Z. V., která byla členkou komise. Posudková komise dále vycházela z obsahu správních spisů, zdravotní karty žalobkynina psychiatra a lékařského posudku o

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

zdravotní způsobilosti k práci ze dne 25. 4. 2025 (který žalobkyně předložila v průběhu řízení před soudem).

8. Posudková komise dospěla k závěru, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí se u žalobkyně jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla extrapyramidová porucha lehkého stupně, na jejímž podkladě vznikla těžká dystonie krční páteře se spastickou torticolitidou s doprovodnou komplexní dysfunkcí pohybového aparátu včetně lehkého ochrnutí levé paže. Toto postižení podřadila funkčně srovnatelně pod kapitolu VI, položku 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise stanovila na 40 % a podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity ji navýšila od 10 % na celkových 50 %.
9. Posudková komise u žalobkyně diagnostikovala těžkou dystonii krční páteře (spastická torticollis) s doprovodnou komplexní dysfunkcí pohybového aparátu, muskuloskeletální psychosomatizací (syndrom *musculus piriformis*). Žalobkyně je vhodným kandidátem pro invazivní řešení typu hluboké mozkové stimulace (DBS), protože stávající konzervativní léčba botulotoxinem je nedostačující a přetrvává silný dystonický tremor. Dále žalobkyně trpí somatoastenii a smíšenou úzkostně depresivní poruchou částečně na bázi neurologické nemoci navozenou v zaměstnání částečně i interpersonálními vztahy. Žalobkyně má též emočně nestabilní osobnostní rysy.
10. Své závěry posudková komise odůvodnila tak, že žalobkyně trpí extrapyramidovým onemocněním s vyčerpanou farmakologickou léčbou a nasedající sekundární dysfunkcí pohybového aparátu, která je kromě pravidelných neurologických a psychiatrických kontrol dispenzarizována v centru pro abnormální pohyby a parkinsonismus v Brně, kde navrhuje operativní léčbu. Dle vyjádření neurologa a psychiatra žalobkyně nebyla schopna plného pracovního zatížení. Posudková komise se ztotožnila s prvoinstančním posouzením co do zařazení zdravotního postižení, které představuje rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, pod příslušnou kapitolu a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, ale pokládala je pouze za funkčně srovnatelné. Extrapyramidová porucha je sice jen lehkého stupně, na jejímž podkladě ale vznikla dystonie krční páteře se spastickou torticolitidou, kterou neurolog hodnotí jako těžkou, s doprovodnou komplexní dysfunkcí pohybového aparátu včetně lehkého ochrnutí levé paže. S neurologickým onemocněním částečně souvisí depresivní a úzkostná symptomatika, která se rozvíjí tři roky a nasedá na emočně nestabilní osobnostní rysy. Dle vyšetření psychiatra ze dne 17. 12. 2024 jde o samostatnou jednotku, která představuje vedlejší příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, vzhledem ke zhoršujícím se somatickým nálezům se postupně zhoršuje i psychická konstelace, kde dochází k relapsům navzdory medikaci a remise jsou již krátké a nestabilní. Pracovní neschopnosti (často vystavené psychiatrem) jsou frekventnější a delší a práci žalobkyně zvládá jen s vypětím sil. Na doporučení psychiatra si i zkrátila pracovní dobu, byť se jedná o jednoduchou práci administrativního charakteru v chráněné dílně. Posudková komise zvolila horní hranici příslušné položky a procentní míru dále navýšila o 10 % pro psychiatrické onemocnění. Datum změny invalidity stanovila na 17. 12. 2024, kdy žalobkyni vyšetřil psychiatr, který inicioval další omezení v práci včetně zkrácení pracovní doby.
11. Žalobkyní navržené důkazy soud neprováděl, neboť všechny (prvostupňové i napadené rozhodnutí) jsou součástí správního spisu. Seznámení se s obsahem správního spisu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

nevyžaduje provádění dokazování (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, dále jen „NSS“, ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015 – 56, nebo ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 – 117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Lékařský posudek o zdravotní způsobilosti k práci ze dne 25. 4. 2025 žalobkyně formálně k důkazu nenavrhla, soud jej nicméně předložil posudkové komisi, která z něj vycházela při zpracování svého posudku. Skutečnosti, jejichž posouzení vyžaduje odborné znalosti, tj. žalobkynin zdravotní stav a jeho dopad na pracovní schopnost ve smyslu předpisů o důchodovém pojištění, přitom byly spolehlivě prokázány posudkem posudkové komise, a důkaz posudkem o zdravotní způsobilosti k práci (i kdyby byl navržen), by tak byl nadbytečný.

Posouzení věci

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků, je včasná a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Poté přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu napadených výroků a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
13. Podle § 26 zákona o důchodovém pojištění se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než jeden rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než jeden rok.
14. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla [písm. a)] nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; [písm. b)] nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně; [písm. c)] nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
15. Podle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
16. Při určování poklesu pracovní schopnosti se podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

17. Žalobní námitky spočívají především v nesprávném posouzení žalobkynina zdravotního stavu.
18. Nárok na invalidní důchod je podmíněn zdravotním stavem pojištěnce a rozhodnutí je proto závislé na odborném lékařském posouzení. Soud předesílá, že posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou a soud si o ní nemůže učinit úsudek sám. Zdravotní stav sám nepřezkoumává.
19. Podle § 4 odst. 2 zákona o organizaci sociálního zabezpečení zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise jako orgány Ministerstva práce a sociálních věcí. I tento posudek nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může zejména uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003 – 54, č. 511/2005 Sb. NSS, a rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 – 20).
20. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014 – 52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních postižení (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity). Jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
21. Soud má na základě posudku posudkové komise ze dne 9. 7. 2025 za to, že žalovaná postupovala nesprávně při stanovení procentní míry poklesu žalobkyniny pracovní schopnosti.
22. Posudek posudkové komise především splňuje požadavek přesvědčivosti a úplnosti. Posudková komise vycházela z veškeré žalobkyniny zdravotnické dokumentace, včetně pracovnělékařského posudku, který žalobkyně předložila v řízení před soudem, a žalobkyni i vyšetřila lékařka posudkové komise (psychiatryně). Členkou komise podílející se na Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

posouzení žalobkynina zdravotního stavu současně byla i neuroložka. Posudková komise dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, za jehož rozhodující příčinu označila extrapyramidovou poruchu lehkého stupně, na jejímž podkladě vznikla těžká dystonie krční páteře se spastickou torticolitidou s doprovodnou komplexní dysfunkcí pohybového aparátu včetně lehkého ochrnutí levé paže. Toto zdravotní postižení hodnotila podle kapitoly VI (postižení nervové soustavy), položky 3 (postižení extrapyramidového systému, Parkinsonova nemoc a další extrapyramidové poruchy) písmena b (lehká forma) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to funkčně srovnatelně v souladu s § 1 odst. 2 této vyhlášky. Míra poklesu pracovní schopnosti je pro uvedenou položku stanovena v rozpětí 20 % – 40 %. Posudková komise v souladu s tímto rozpětím stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na 40 %. Tu v souladu s § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity navýšila o dalších 10 % na celkových 50 % s ohledem na žalobkynino psychiatrické onemocnění. Datum vzniku invalidity posudková komise určila na 17. 12. 2024, což řádně odůvodnila odkazem na psychiatrické vyšetření, které iniciovalo další pracovní omezení.

23. V posudku je podrobně popsán vývoj žalobkynina zdravotního stavu, zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, míra stabilizace zdravotního stavu a rozsah zdravotního postižení a je řádně odůvodněno i zařazení druhu zdravotního postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek obsahuje všechny požadované formální náležitosti, jeho závěry se opírají o shromážděné podklady (žalobkynino osobní vyšetření a veškeré lékařské zprávy a další podklady), které měla posudková komise k dispozici, a celkové posudkové hodnocení je vnitřně konzistentní a nerozporné.
24. Posudková komise řádně přihlédla ke všem žalobkyniným potížím (včetně neurologických a ortopedických, tj. pohybových), které líčí v žalobě, a současně ji i osobně zhlédla a umožnila jí popsat své zdravotní problémy. Přesvědčivě zdůvodnila podřazení žalobkynina postižení pod příslušnou položku vyhlášky o posuzování invalidity a na rozdíl od posudkových lékařů žalované (resp. institutu) přihlédla k tomu, že se u žalobkyně sice jedná o extrapyramidovou poruchu, nicméně na jejím podkladu vznikla zejména těžká dystonie krční páteře. Podřazení pod kapitolu VI, položku 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity je tedy sice správné, avšak pouze funkčně srovnatelně a je nutno zvolit horní hranici této položky. Současně posudková komise řádně přihlédla i k žalobkyninu psychiatrickému onemocnění, které je pouze částečně vyvoláno neurologickým postižením. Představuje tedy samostatnou vedlejší příčinu žalobkynina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Se zhoršujícím se somatickým stavem se pak u žalobkyně zhoršilo i toto psychiatrické onemocnění, což posudková komise řádně promítla do zvýšená horní hranice položky o 10 % v souladu s § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity.
25. Na základě výše uvedeného soud pokládá za posudek posudkové komise za nejpresvědčivější, logický a vycházející z nejuplněnějších podkladů oproti posudkům o invaliditě, z nichž vycházela žalovaná. V návaznosti na něj lze uzavřít, že žalovaná vycházela při svém rozhodování z nesprávného skutkového závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně ke dni vydání napadeného rozhodnutí činila jen 35 %. V důsledku toho nesprávně dovodila, že žalobkyně je invalidní toliko v prvním stupni a zamítla její žádost o změnu (zvýšení) invalidního důchodu. Míra poklesu pracovní schopnosti ale ve skutečnosti činila již od 17. 12. 2024 celkem 50 %, což odpovídá invaliditě druhého stupně podle § 39 odst. 2 Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Napadené rozhodnutí je tak zatíženo vadou řízení spočívající v nesprávném zjištění skutkového stavu, která měla vliv na jeho zákonnost. Žalobní bod je důvodný.

26. Dílčí námitka, že žalobkyně nebyla posudkovými lékaři osobně viděna, není důvodná. Tato skutečnost *sama o sobě* ještě nezakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí. Z § 16a odst. 4 písm. a) a odst. 5 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení totiž plyne, že orgán sociálního zabezpečení příslušný k posouzení zdravotního stavu je k vyšetření posuzovaného toliko *oprávněn* (nikoliv povinen), resp. *může* (ale nemusí) určit, že je při posouzení potřebná přítomnost posuzované osoby. To potvrzuje i konstantní judikatura NSS, která dovodila, že úkolem posudkových lékařů je pouze hodnotit zdravotní stav posuzované osoby podle kritérií stanovených právními předpisy, nikoliv provádět primární klinická zjištění. To je úkolem ošetřujícího lékaře žadatele a lékařů odborných (viz rozsudek NSS ze dne 24. 3. 2021, č. j. 10 Ads 290/2019 – 24, a podobně např. rozsudky ze dne 31. 10. 2017, č. j. 3 Ads 254/2016 – 64, či ze dne 3. 11. 2022, č. j. 9 Ads 57/2021 – 31). Soud nadto vycházel z posudku posudkové komise, která žalobkyni osobně vyšetřila a dala jí možnost popsát své obtíže.

Závěr a náklady řízení

27. S ohledem na shora uvedené závěry soud napadené rozhodnutí pro vady řízení zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaná zejména znovu posoudí žalobkynin nárok na invalidní důchod a mezi své podklady zahrne i posudek posudkové komise (§ 78 odst. 6 s. ř. s.), podle něž v době vydání napadeného rozhodnutí mj. poklesla žalobkynina pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 50 %, a to již od 17. 12. 2014.
28. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně, která byla ve věci z procesního hlediska plně úspěšná, má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů proti žalované, která ve věci úspěch neměla. Náhradu nákladů řízení žalobkyně tvoří: odměna za tři úkony právní služby po 4 620 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a účast na jednání) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif; paušální náhrada hotových výdajů za tři úkony právní služby po 450 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu; náhrada cestovních výdajů z Mladé Boleslavi do Prahy a zpět na jednání soudu v celkové délce 126 km ve výši celkem 892,57 Kč (základní náhrada při sazbě 5,80 Kč/km a náhrada za pohonné hmoty při kombinované spotřebě 3,7 l/100 km a ceně 34,70 Kč za litr paliva, vše podle vyhlášky č. 475/2024 Sb.); a náhrada promeškaného času stráveného cestou na jednání v rozsahu šesti započatých půlhodin po 150 Kč podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu z jedné třetiny požadované žalobkyní, tj. 900 Kč. Zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, k nákladům řízení tak patří i náhrada za daň z přidané hodnoty z odměny a náhrad v sazbě 21 % ve výši 3 570,54 Kč. Celkem tak činí náhrada nákladů řízení 20 573,11 Kč. Náhrada je splatná do třiceti dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám zástupce žalobkyně (§ 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 28. srpna 2025

Richard Galis v. r.
samosoudce